

Persbericht

7 mei 2002 – 7 mei 2012: 10 jaar geleden hebben racisme en extreemrechts mijn ouders gedood.

Op 7 mei 2002, rond 4u 's ochtends, vond een dubbele moord plaats in de gemeente Schaarbeek te Brussel. Mijn ouders, Ahmed Isnasni (47j) en Habiba El-Hajji (45j), werden vermoord door een man die bekend stond voor zijn sympathie voor de extreem-rechtse ideologie en zijn nauwe banden met Johan Demol (toen verkozen door het Vlaams Blok, tegenwoordig bekend als het Vlaams Belang). Voordat de moordenaar, Hedrik Vyt, een man van 79j, zichzelf van het leven beroofde en omkwam in de vlammen van de brand die hij zelf veroorzaakte op de Vanderlindenstraat 121, schoot hij ook nog eens op mijn twee kleine broertjes Yassine en Walid. Tussen leven en dood moesten ze worden opgenomen in het ziekenhuis. Het motief van deze misdaad: racisme.

Vermoord en (Jean-Marie) Le Pen niet werd verkozen in de tweede ronde, zullen wij onszelf daarvan ontdoen met een Kalashnikov.” De boodschap was duidelijk ...

Een klacht werd tegen X ingediend wegens het verzuim hulp te bieden aan een persoon in gevaar. Aan de orde: beschuldiging van nalatigheid door de politie en de regionale Woningfonds.

Vandaag – 10 jaar later:

- Ik heb nog steeds geen erkenning kunnen krijgen van de rechterlijke autoriteiten. Ze verwierpen de zaak. Echter, met al de bekomen bewijzen ben ik ervan overtuigd dat dergelijke tragedie niet louter toeval kan zijn.
- Net zoals in 2002, tijdens de Franse presidentverkiezingen, blijft extreemrechts groeien en blijft het zijn boodschap van haat verspreiden doorheen heel Europa.
- Net zoals in 2002 toen het rapport werd gepubliceerd van de Europese Waarnemingscentrum voor Racisme en Vreemdelingenhaat in Wenen, is islamofobie nog steeds een feit en blijft het nieuwe ruimte vinden om zich uit te drukken. Het laatste rapport van Amnesty International, uitgegeven op 24 april 2012, geeft duidelijk een toename aan van de discriminatie van moslims in Europa, in het bijzonder in België, Spanje, Frankrijk, Nederland en Zwitserland.

Dit drama heeft mijn leven kapot gemaakt, maar ik ben terug opgestaan en heb me verzet omdat ik deze gang van zaken niet aanvaard. Ik aanvaard het huidige klimaat van uitsluiting en discriminatie niet. Ik aanvaard het gebagatelliseerde racisme niet, noch aanvaard ik de algemene passiviteit die ons ervan weerhoudt om ons te verzamelen rond de zaken die er echt toe doen: vraagstukken rond sociale rechtvaardigheid, toegang tot onderwijs en werkgelegenheid. Deze problemen vereisen de betrokkenheid van eenieder zonder enige uitsluiting.

Mijn verzet heeft me ertoe gebracht om in naam van wat ik ben op te staan tegen datgene dat mijn familie vernietigde. Mijn verzet heeft me ertoe geleid om te vechten voor een betere wereld voor de toekomstige generaties. Mijn verzet heeft me aangezet om mijn verantwoordelijkheid op te nemen en alle mogelijke vormen van discriminatie te bestrijden.

Het België van vandaag herken ik niet meer. Ik zou graag willen dat België naar mij luistert, dat het mijn opstandigheid aanhoort, dat het mij antwoorden geeft, dat het eenieder mogelijk maakt om hier zijn/haar plaats te vinden. Op de enkele beloftes die men tijdens verkiezingen maakt na, verwacht ik van de overheid dat ze zich hard inzet en sterke maatregelen neemt om de groeiende racisme en vreemdelingenhaat tegen te gaan.

Terugblikkend op de afgelopen 10 jaar die ik heb besteed aan het aangaan van uitdagingen, ben ik er steeds meer van overtuigd dat een betere toekomst wel degelijk mogelijk is, maar niet zonder de mobilisatie van de hele maatschappij.

Op 7 mei 2012 om 10 uur zal ik ter nagedachte van mijn ouders een bos bloemen leggen aan de voorkant van het huis in de Vanderlindenstraat 121 te Schaarbeek. Voor deze gelegenheid zou ik elke burger willen uitnodigen om deze dag mee te herdenken. Dit is een dag van zowel herdenking als bezinning, maar evenwel van bewustwording van onze respectievelijke verantwoordelijkheden.

ISNASNI Kenza

Contact: kenzaisnasni@gmail.com/ 0472 74 30 55